

ואמר רבינו יצחק בפרוש שבבבלי שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש נפש ואפילו צדיק גמור
בעזרת
השם יתברך

טוֹעֵמִיָּה

חַיִּים זָכוּ

פנינים יקרים מלוקטים ככתכם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל נובע מקור חכמה

גליון שפ"ג אהרי תשב"ד

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואיך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

לרגל התחלת לימוד ליקוטי הלכות – אבן העזר
מכתב נפלא
מהחסיד ר' דוד צבי דאשיוסקע ז"ל
בענין עבודת ימי הספירה והדרכה ללימוד ליקוטי הלכות

כי פל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונודא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחר לפי מדרגתו יודו פאיזה מדרגה שיהיה (היי מודד"ד שחז)
לשם אלוהים יתברך

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיהַ

בזאת יבא אל הקדש

הַשֵּׁעַר לְכָל הַקְּדוּשׁוֹת וְהַשְּׁגוֹת

אמונה היא יסוד כל התורה כלה, כמו שנאמר וצדיק באמונתו יחיה. וכמו שנאמר כל מצותיה אמונה. כי אנשים פשוטים וקטני הערך, בודאי אי אפשר להם להשיג השגת אלקות, ועקר חיותם ותקותם לזכות לתכלית הנצחי, לתכלית האמתית הוא רק על ידי האמונה. ואפלו מי שיש לו שכל גדול והוא חריף ולמדן גדול בתורה, בחריפות ובקיאות בש"ס ופוסקים, ואפלו אם יש לו יד בחכמת הקבלה, בספרי הזהר הקדוש וכתבי האר"י ז"ל, כל זמן שלא זכה עצמו מזהמת הנחש ולא שבר עדין לגמרי תאות גופו וחמרו, ויש לו עדין איזה אחיזה ושמצ דבר מתאות הגוף והבלי עולם הזה, בודאי עדין אין שכלו שלם ואסור לו לכנס בחכמת השגת אלקותו יתברך כלל, כי יוכל להכשל מאד ולפל, חס ושלום, רחמנא לצלן, וצריך להתחזק רק באמונה ולהשליך שכלו לגמרי, ולסמוך רק על אבותינו הקדושים ועל הצדיקים האמתיים אשר כפו את יצרם ושברו את החמר לגמרי, כי רק הם זכו להשגת אלקותו יתברך בתכלית השלמות.

ואפלו צדיקים כאלו שטהרו וקדשו עצמן מזהמת הנחש לגמרי ושברו כל התאוות ובטלו את הגוף והחמר לגמרי, גם הם היה עקר התחזקות שלהם רק על ידי האמונה הקדושה, כמובן בדברי רבנו, זכרוננו לברכה, בכמה מקומות, כי אי אפשר להשיג שום השגה ולדעת שום ידיעה בהתנוצצות אלקותו יתברך כי אם על ידי האמונה הקדושה אשר היא השער שדרך שם נכנסין לכל הקדושות לכל ההשגות ולכל הידיעות הקדושות, בבחינת בזאת יבוא אהרן אל הקדש. זאת היא בחינת מלכות פידוע, בבחינת אמונה שהיא יסוד כל התורה.

כי אי אפשר להתקרב ולכנס לשום קדשה לשום השגה ולשום ידיעה מה יתברך, כי אם על ידי האמונה הקדושה, וכל המלחמות וכל הנסיונות שיש להאדם בעבודת ה' יתברך, אי אפשר לנצח שום מלחמה ולעמד בנסיון כי אם על ידי האמונה הקדושה, כמו שנאמר בתקונים, ודוד כד הוה אעל בקרבא לא איתרחיץ אלא בה, כמו שכתוב, אם תחנה עלי מחנה וכו' אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח, הינו שעקר בטחונו ותקותו היה באמונה שנקראת זאת כנ"ל. דהינו שהיה יודע שהוא חזק בהאמונה בה יתברך, ועל כן הוא חזק שבודאי יעמד נגד כל המחנות והמלחמות של היצר הרע והסטרא אחרא, כי בודאי יוכל לנצחם ולשברם מאחר שיש לו אמונה חזקה בה יתברך שנקרא זאת כנ"ל, בבחינת בזאת אני בוטח, בזאת דיקא, הינו בהאמונה כנ"ל.

ליקוטי הלכות גלוח ג' ח

עמוד זה נדבת הר"ר מרדכי שלום ראזנפעלד הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי למזל טוב

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָּה

וחי בהם

לְהִיּוֹת תָּם וְיָשָׁר

זֶה כָּלֵל גָּדוֹל וְיָסוּד וְעֵקֶר בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם לְהִיּוֹת תָּם וְיָשָׁר וְכוּ', לְעֵבֵד אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְחֻקִּירוֹת כָּלֵל כָּלֵל לֹא, גַּם מִחֲכָמוֹת שֵׁישׁ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם בְּעֵצְמוֹ צָרִיךְ לְהִרְחִיק מְאֹד. כִּי כָּל אֱלוֹ הַחֲכָמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, שֵׁישׁ לְהִנְכַנְסִין וּמִתְחִילִין קֶצֶת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אֵינָם חֲכָמוֹת כָּלֵל, וְהֵם רַק דְּמִיוֹנוֹת וְשִׁטוֹתִים וּבְלִבּוּלִים גָּדוֹלִים.

וְאֵלּוֹ הַחֲכָמוֹת מִפִּילִין מְאֹד אֵת הָאָדָם מְעִבְּוֹדַת הַשֵּׁם, דְּהֵינּוּ מִה שְׁחֹשֵׁב וְחוֹקֵר וּמְדַקְדֵּק בְּיֹתֵר, אִם הוּא יוֹצֵא כְּרָאוֹי בְּמִה שְׁעוֹשֶׂה. כִּי בָּשָׂר וְדָם אֵי אֶפְשָׁר לוֹ שֵׁיַצֵּא יְדֵי חוֹבְתוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְאִין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּא בְּטְרוּנְיָא וְכוּ', וְלֹא נִתְּנָה תּוֹרָה לְמַלְאֲכֵי הַשָּׁרַת. וְעַל אֱלוֹ הַמְּדַקְדְּקִים וּמִחְמִירִים בְּחֻמְרוֹת יִתְרוֹת, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר וְחִי בָהֶם, וְלֹא שְׁיִמּוֹת בָּהֶם, כִּי אִין לָהֶם שׁוּם חִיּוֹת כָּלֵל, וְתַמִּיד הֵם בְּמִרְהָ שְׁחָרָה, מִחֲמַת שְׁנֵדְמָה לָהֶם שְׁאִינָם יוֹצֵאִים יְדֵי חוֹבְתָם בְּהַמְצוּזוֹת שְׁעוֹשִׂין, וְאִין לָהֶם שׁוּם חִיּוֹת מְשׁוּם מִצְוָה מִחֲמַת הַדְּקֻדְקִים וְהַמְרָה שְׁחָרוֹת שְׁלָהֶם (וְהוּא בְּעֵצְמוֹ אֵינּוּ מִחְמִיר שׁוּם חֲמָרָא כָּלֵל).

וּבְאַמְת, אַחַר כָּל הַחֲכָמוֹת, אֶפְלוֹ מִי שֵׁיּוֹדֵעַ חֲכָמוֹת בְּאַמְת, אַחַר כָּל הַחֲכָמוֹת צָרִיךְ לְהִשְׁלִיךְ כָּל הַחֲכָמוֹת וְלְעֵבֵד אֵת ה' בְּתַמִּימוֹת בְּפִשְׁטוֹת גָּמוּר בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת. וְזֶה הִיא הַחֲכָמָה הַגְּדוֹלָה שְׁבִכָּל הַחֲכָמוֹת, לְבָלִי לְהִיּוֹת חָכֵם כָּלֵל. כִּי בְּאַמְת אִין חָכֵם בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְאִין חֲכָמָה וְאִין תְּבוּנָה נְגִידוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַעֲקָר הוּא, כִּי רַחֲמָנָא לְבָא בְּעֵי.

ליקוטי מוהר"ן תנינא מד

עמוד זה נתרם לע"נ החסיד הר"ר דניאל ב"ר שמעון
ברגשטיין ז"ל – נלב"ע כ"ד ניסן ת.נ.צ.ב.ה.

וחי בהם

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

לְהַתְּדַבֵּק בְּאֹרֵי הַחַיִּים

כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה נִתְּנָה בְּשִׁבִיל בְּחִינָה זוֹ לְאֲדַבְּקָא מִחֻשְׁבְּתָא בְּעֵלְמָא דְאֵתִי, כִּי עֵקֶר הַקְּדוּשָׁה הוּא רַק בְּשִׁבִיל זֶה לְהַתְּדַבֵּק בְּאֹרֵי הַחַיִּים בְּעֵלְמָא דְאֵתִי, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב וְחֵי בְהֵם, לְעוֹלָם שְׁפִלוֹ טוֹב וְכוּ'.

וּבְשִׁבִיל זֶה נָתַן לָנו הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל מִצְוֹת הַתּוֹרָה, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שִׁיעַר בְּדַעְתּוֹ, כְּבִיכּוֹל שְׁעַל יְדֵי רַמ"ח מִצְוֹת יָאֵלוּ נוֹכַל לְדַבֵּק מִחֻשְׁבְּתָנוּ בְּעֵלְמָא דְאֵתִי לְפִי הָעֵת וְהַזְמַן וְהָאָדָם וְהַמְּקוֹם, כִּי בְּפֶסַח אָנוּ מְדַבְּקִין מִחֻשְׁבְּתָנוּ בְּעֵלְמָא דְאֵתִי עַל יְדֵי אֲכִילַת מַצָּה וְאַרְבַּע פּוּסוֹת וְכוּ'. וּבְסִפּוֹת עַל יְדֵי סֶפֶת וְלוּלָב וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה עַל יְדֵי שׁוּפָר. וּבִיּוֹם הַכַּפּוּרִים עַל יְדֵי הַתְּעַנִּית וְכֵן בְּשָׂר הַזְּמַנִּים. וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם אָנוּ מִתְּדַבְּקִין בְּעֵלְמָא דְאֵתִי עַל יְדֵי צִיצִית וְתַפְלִין וְשָׂר מִצְוֹת הַנּוֹחֲגִים בְּכָל יוֹם.

וְכֵן לְפִי הָאָדָם, כִּי כְּהֻנִּים וְלוֹיִים יֵשׁ לָהֶם מִצְוֹת מִיְחָדוֹת לְאֲדַבְּקָא עַל יָדָם וְכֵן בְּשָׂר בְּנֵי אָדָם. וְכֵן לְפִי הַמְּקוֹם, כִּי בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יֵשׁ מִצְוֹת מִיְחָדוֹת לְאֲדַבְּקָא עַל יָדָם וְכוּ' וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה. כִּי כָּל הַמִּצְוֹת הוּא רַק לְאֲדַבְּקָא מִחֻשְׁבְּתָא בְּעֵלְמָא דְאֵתִי.

ליקוטי חלכות חזקת מטלמלין ב' ד'

עמוד זה נדבתי הר"ר אברהם יהודה שפילמאן הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת תחי' למזל טוב

עֲצֵם הַתְּשׁוּקָה וְהַרְצוֹן הַחֲזָק

וְזֶה בְּחִינַת סְפִירָה שֶׁהוּא הִכָּנָה לְקַבֵּלַת הַתּוֹרָה שְׂאִין עוֹשִׂין שׁוּם דְּבָר רַק סוֹפְרִין הַיָּמִים וְהַשְּׁבוּעוֹת וּבְזֶה מִמְּשִׁיכִין עַל עֲצָמוֹ קְדֻשַׁת קַבְּלַת הַתּוֹרָה מִחֲדָשׁ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, הֵינּוּ בְּחִינָה הַנִּלְשָׁא שְׂאֵנוּ רוֹצִין וְחוֹפְצִים לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה וְכַפִּי רְצוֹנֵנוּ וְתִשׁוּקַתְנוּ הַחֲזָקָה הֵינּוּ חוֹפְצִים לְקַבֵּלָהּ בְּזִרְיוֹנוֹת תַּכְּף וּמִיד אֶךְ בְּאַמֶּת אֵי אֶפְשָׁר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה כַּנִּלְשָׁא.

וְעַל כֵּן בְּרַחֲמֵינוּ נִתֵּן לָנוּ מִצְוַת הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת לְמִנּוֹת וּלְסַפֵּר אֶת הַיָּמִים תַּכְּף מִמְּחֻרַת הַשַּׁבָּת שֶׁהוּא יוֹם שֶׁיִּצְאָנוּ מִמִּצְרַיִם עַד יוֹם הַחֲמִשִּׁים הַקְּדוֹשׁ שֶׁהוּא קַבְּלַת הַתּוֹרָה, לְהוֹרוֹת גְּדֹלַת תִּשׁוּקַתְנוּ וְרְצוֹנֵנוּ הַחֲזָק לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה כִּי רְצוֹנֵנוּ הִיא לְקַבֵּלָהּ מִיד אֶךְ אֵי אֶפְשָׁר בְּחַפְזוֹן כִּי אֲסוּר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה כַּנִּלְשָׁא וְצָרִיכִין לְהִמָּתִין. אֲבָל אֶף עַל פִּי כֵן אֲסוּר לְשַׁכַּח וּלְהַסִּיחַ דַּעְתּוֹ מִזֶּה ח"ו, עַל כֵּן סוֹפְרִים הַיָּמִים כִּי הַסְּפִירָה מוֹרָה עַל גְּדֹלַת עֲצֵם הַתְּשׁוּקָה וְהַגְּעֻגוּעִים כְּמוֹ מִי שֶׁמִּתְגַּעְגַּע וְחוֹשֵׁק מְאֹד לְאִיזָה דְּבָר אֲזִי סוֹפֵר הַיָּמִים עַד שֶׁיִּשְׁיֵג תִּשׁוּקָתוֹ, כְּמוֹ כֵּן אֲנוּ סוֹפְרִין וּמוֹנִין הַיָּמִים וְהַשְּׁבוּעוֹת שֶׁהוּא מוֹרָה עַל עֲצֵם הַתְּשׁוּקָה וְהַרְצוֹן הַחֲזָק לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה שְׂאֵנוּ מוֹנִין הַיָּמִים כְּדִי שְׂנֻזְכָּה לְהַתְקִינָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת.

וְעַל כֵּן בְּאַמֶּת נוֹהֲגִין כָּל יִשְׂרָאֵל לְקַיֵּם מִצְוַת הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת שֶׁל סְפִירַת הָעוֹמֵר בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה בְּתִשׁוּקָה גְּדוֹלָה לָהּ יִתְבָּרַךְ וּלְהַרְבּוֹת בְּתַפְלוֹת וּתְחִנוּנִים לְטַהֵר עֲצָמֵנוּ מִזִּמְתַּת מִצְרַיִם, כִּי כָּל זֶה הוּא הִכָּנָה לְקַבֵּלַת הַתּוֹרָה כַּנִּלְשָׁא.

ליקוטי הלכות גזלה ה' כב

לְשׁוֹן רַבְּנֵי ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כמבאר בלשון לעז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

אמר, כל מה שהוא צריך לעשות ברבים קשה לו מאד
מאד וצריך שיהיה לו מסירת נפש ממש על זה. וספר:
שקדם הקדוש כפשוטה להתחיל תבה הראשונה של הקדוש,
וכן קדם אמירת התורה כפשוטה להתחיל לומר תורה:

וויא איך וויל ארוים
לאזין דאם ערשטי
ווארט דאכט זיך מיר
אט גייא איך אוים

~ תרגום ~

אזי נדמה לו שבתבה הראשונה שיאמר
תצא נפשו ממש

ולא היה מתפלל לפני העמוד בשום פעם ולא עשה שום
דבר כיוצא בזה כגון קריאת המגלה וקריאת התורה ואפלו
לקרות לפני התוקע ושאר דברים כאלה רק קדוש וזמירות
על שלחנו בשבת קדש ואמירת התורה וגם זה היה כבד
עליו מאד כנזכר לעיל. ואפלו כשהיה צריך לומר קדיש
על אמו ביום היארצייט היה קשה וכבד עליו מאד:

שיחות הר"ן רי

בהם להחיות את עצמו ולעבר ולקפץ על כל המניעות והדחיות והנפילות אשר הבעל דבר מתגבר על כל אחד ואחד בכל פעם מחדש. פקו ועיינו ותשכחו בשני הלכות הנ"ל איך כל פונת רביז"ל בהתורה תקעו הנ"ל על ידי הבאור של מורנו ורבינו ר' נתן ז"ל, והעקר לעובדא ולמעשה איך להתחזק את עצמו, הן בהתקרבות להצדיק הן בהתמדת למוד התורה, הן ברב תפלה והתבודדות, אשר על זה כל ביאתנו לזה העולם השפל, אבל מחמת מרירת הזמן הן ההכרחיות – אשר באמת ההכרח לפעמים להפרד מהבית המדרש ולילך לשיוק, והן מחמת התאוות והמדת העולם הזה אשר הבעל דבר אורב וחותר אצל כל אדם לחטפו במצודתו הרעה וחוש מזא אורב עוד להעמיד עליו מניעות מבני ביתו ומרחוקים.

ומחמת זה מתרחקים מלמוד הספרים הנ"ל, ואפילו כאשר לומדים הלמוד הוא רק בהעברה בעלמא, ונדמה לכל אחד שהם באריכות הלשון ואינם מעינים היטב, שבאמת בכל שיטה ושיטה כמעט יש דיוקים וכונות וחדושים הרבה ומחמת כל הנ"ל אני מתחזק את עצמי שאני מחיב לעשות את שלי לחזר ולכפול ולשלש את הדברים כמה וכמה פעמים וכמו שמצאנו מה שאמרו חז"ל על הכפילות אשר נמצא בתורה, נתן תתן, פתוח תפתח, הענק תעניק וכו' ואמרו אפילו אלף פעמים כן ממש הדבר הזה שהחייב שמביא רבנו ז"ל בהתורה כי מרחמם ינהגם סימן ז' בלקו"ת שמחייב כל א' לדבר עם חברו ביראת שמים כדי שיהיה לו חליפות אחר כך כשיגיע זמנו להסתלק מן העולם. זה הדבר צריכין גם כן לחזר ולכפול כמה וכמה פעמים, אפילו אלף פעמים כנ"ל, רק מחמת שרבנו ז"ל מבאר שם שבזה צריכין שיהיה לו בעצמו יראת שמים, כדי שיכנסו הדברים באזני חברו וכדי שיתקיימו הדברים אצלו, ובפרט במקום רחוק שאי אפשר לדבר בפה רק על ידי כתב, על כן אין לנו רק להזכירם ולעוררם שיתמידו בלמוד הדבורים החשובים אשר יצאו מאלו אשר היה להם יראת שמים באמת. כאשר אנו רואים בחוש אשר אלפים נפשות התקדשו על ידי הספרים הנ"ל, אשר על ידי זה נתקדשו וקרבו אחרים, ואחרים עוד אחרים עד פעת ולדורי דורות הבאים, זה הכל בכח של היראת שמים שלהם, על כן חזקו והתחזקו לעורר אחד את חברו לקיים כל הג' נקודות המובא בהתורה ואתם תהיו לי ממלכת כהנים סימן ל"ד עיי"ש.

אמונת אומן

אל כבוד ידידי הקרובים המשתוקקים לחסות בצל כנפי קדשת רבנו ז"ל הננמ"ח אשר באמת אורו הקדוש מאיר על כל העולמות ובפרט על עולם העשיה עם כל יושבי תבל ובפרט על מקורביו הבאים לחסות בצל כנפיו כי יותר ממה שהעגל רוצה לינק הפרה רוצה להניק. אבל כל מי שרוצה לינק ההכרח שיעשה כלים וצמצומים כדי שיהיה בכחו אזור לקבל את אורו הגדול הנמשך ממעלה מעלה שהוא שער החמשים ועקר עשית הכלים כנ"ל הוא דיקא על ידי תמימות ופשיטות על ידי למוד תורה ותפלה וכו' שעל ידי זה הוא זוכה להמשיך רוחניות אלקית לתוך צמצומים כמובא בהתורה תקעו אמונה ליקו"ת סימן ה' וכמובא בליקוטי הלכות ערוגי תחומין ה' אות י"א ע"ש היטב.

והנה בודאי הישר להאריך מעט בדבורים האמתיים הנובעים מהצדיק האמת אשר ה' יתברך המרחם על הבריות רחם גם עלינו והקדים לנו רפואה למכותינו ושלח לנו צדיק אמת כזה להאיר עינינו בתורתו ושיחותיו וסיפוריו הנעימים. אבל באמת בכל פעם אשר אני רוצה להרחיב הדבור בזה, אני מזכיר את עצמי הלא כל הדברים הן אשר כתבתי מכבר והן אשר אני רוצה לכתב מחדש הם כבר נכתבו ונכפלו ונדפסו בספר ומה לי עוד להוסיף עליהם, אבל אחר כך כשאני מושב עצמי היטב נחמתוני שהאמת אינו כזה, כי הלא אנו אינם רק כמזכירים להטעימם ולהנעימם הדבורים הק' אשר נדפסו כבר לבל יהיו ישנים אצלם ושימשמשו בהם היטב היטב להבין כל דבור ודבור עד היכן מגיע.

לדגמא ההלכה הנ"ל הלכות תחומין ה"ה וכן אחר כך הלכות ראש חדש הלכה ו' אשר אלו שני הלכות נבנו על התורה תקעו אמונה הנ"ל ומדברים מענין יציאת מצרים ופסח וימי הספירה ושבועות ומוהרנ"ת מבאר שם שכל זה הענין של יציאת מצרים וספירת העמר ושבועות וכל הסודות הפלולים בהם הם נעשים בכל דור ודור בכלל וכן בכל אדם ואדם בפרט, ובפרט אלו הרוצים לגשת אל הקדש מחדש שאצלם הוא יציאת מצרים ממש שבתחלה הם בווערים כי אין תקף פתחלת החסידות אבל אחר כך כשלוקחין מהם זה האור אז צריכים להתחזק את עצמם על ידי אתערותא דלתתא על ידי ספירת העמר כדי לזכות אחר כך לקבלת התורה בשבועות, עיינו היטב באלו השני הלכות הנ"ל כי ברוך ה' יש

זמני שבת קודש פרשת אחרי

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	6:46	6:45	7:02	6:47	6:55	6:46	7:56	7:33
שקיעה ערב שב"ק	7:25	7:24	7:24	7:27	7:24	7:26	8:17	7:54
חצות הלילה	1:49	1:50	1:52	1:51	1:50	1:51	2:57	2:28
עלות השחר	4:31	4:32	4:32	4:27	4:31	4:28	3:36	4:16
עטיפת הטלית	4:57	4:57	4:57	4:53	4:57	4:54	4:16	4:47
נין החמה	5:51	5:52	5:51	5:48	5:51	5:49	5:34	5:50
סוף זמן קר"ש מג"א	8:21	8:22	8:22	8:19	8:22	8:19	7:57	8:20
חצות היום	12:36	12:37	12:37	12:35	12:37	12:35	12:56	12:53
שקיעה שב"ק	7:26	7:25	7:24	7:28	7:25	7:26	8:19	7:55
צאת השבת	8:01	8:02	8:03	8:03	8:03	8:03	9:14	9:07
צאה"ש 72 דק'	8:38	8:37	8:37	8:40	8:38	8:39	9:31	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק, במודי"ע 30 דק, בב"ב וחו"ל 22 דק. שקיעת החמה בא"י בנובה, באומן ובחו"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניין החמה במישור כנהוג. סוף זמן קר"ש מג"א 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. **0548528284** (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדורים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת קדושים

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
קו.	קו:	קז.	קז:	קח.	קח:	קט.
ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט
קצה	קצו	קצט	רא	רג	רה	רו
ס	סא	סב	סג	סד	סה	סו
👉 תורה נ"ו – וביום הביכורים 👈						
התורה הזמנית						